

Oddział VI- NA WSI- 14.04- 17.04.2020r.

1. W GOSPODARSTWIE

a. W zagrodzie – praca z wierszem Bożeny Forma.

W zagrodzie Bożena Forma

Wstawać wszyscy wstawać,
dzionek się zaczyna.
Słoneczko już świeci
to dobra nowina.

Gospodyni Magda
z łóżka wyskakuje.
Krząta się po domu,
czasu nie marnuje.

Już czekają kury,
kaczki i perliczki.
Kogut, kilka gęsi,
indor i indyczki.

Gospodyni w wiadrach,
czystą wodę niesie.
Ptactwu sypie karmę,
głodne wszystkie przecież.

Wypuszcza z obory
krowę i barana,
niech na łące trawę
skubią już od rana.

Jak to gospodyni
dba o swą zagrodę,
zawsze bardzo chętnie
pokazać wam mogę.

Rozmowa dotycząca treści wiersza: Kto jest bohaterem wiersza?; Co od rana robi gospodyni Magda?; Jak myślisz, gdzie mieszka gospodyni Magda?

b. „Na wiejskim podwórku” – omówienie ilustracji przedstawiającej wiejskie podwórko (rodziców prosimy o przygotowanie obrazka lub ilustracji w książce dla dzieci o tej tematyce)
Jakie zwierzęta można spotkać na wiejskim podwórku?; Jak wyglądają te zwierzęta?;
Które zwierzęta mają dwie, a które cztery nogi?; Które mają rogi?; Jak poruszają się ptaki?;
Jak inne zwierzęta?; Jakie zwierzęta żyjące na wiejskim podwórku można spotkać w mieście?; Kto dba o zwierzęta mieszkające na wiejskim podwórku?;
Jak wygląda praca gospodarza? Na podstawie własnych doświadczeń dzieci mogą opowiadać o pracy w gospodarstwie, o codziennych obowiązkach gospodarzy.

c. „Pieski do budy” – zabawa orientacyjno-porządkowa. "Dziecko-piesek" porusza się na czworakach w różnych kierunkach, omijając np. klocki (budy). Na hasło : Pieski do budy! dziecko jak najszybciej muszą usiąść przy najbliższej budzie (za każdym razem w innej).

d. „Dopowiedz i zrób” – zabawa z rymami. Rodzic mówi zdania, których zakończenia (słowa do rymu) dopowiada dziecko. Dziecko wykonuje czynność, o której jest mowa w zdaniu.

Powiedz: proszę i podrap się po ... /nosie/.

Powiedz: koń i wyciągnij do mnie... /dłoń/.

Powiedz: krowy i dotknij palcem ... /głowy/.

Powiedz: króliczki i nadmij ... /policzki/.

Powiedz: kaczuszka i dotknij łokciem ... /brzuszka/.

Powiedz: psy i klaśnij raz, dwa, ... /trzy/.

e. „Czyje to domy?” – dzieci nazywają pomieszczenia, w których żyją poszczególne zwierzęta wiejskie: stajnia, obora, chlewik, kurnik, buda.

f. „To dom dla...” – zabawa dydaktyczna; odczytywanie nazw domów zwierząt, przygotowanie napisów (stajnia, obora, chlewik, kurnik, buda) i obrazków zwierząt (krowa, pies, kura, kaczką itp.). Dziecko odczytuje zdania i dopasowuje do nich obrazki.

(napis) Obora do dom dla (obrazek zwierzęcia)

g. Praca plastyczna (orgami płaskie) **wg przykładu lub własnego pomysłu**

dzieci 5-6 letnie wycinają same różnej wielkości koła (rodzic niech przygotuje z twardego arkusza różnej wielkości koła do odrysowania) dzieci 4 letnie (rodzic przygotowuje odrysowane koła, mniejsze może wyciąć sam; wycinanie większego dajemy dziecku)

2. ZWIERZĘTA W GOSPODARSTWIE

a. „Wiejskie życie” – słuchanie wiersza Aleksandry Wojtyły.

„Wiejskie życie” Aleksandra Wojtyła

Byłoby dziś znakomicie
lepiej poznać wiejskie życie.
Gdzie stodoła, chlew, obórka,
piesek strzeże tam podwórka.
Gdzie panuje gwar i hałas,
wszyscy chcą coś mówić naraz.
Kurka gdacze, kaczką kwacze,
a tam mała Zosia płacze,
że uciekła jej z podwórka
ulubiona biała kurka.
Ścieżka tam prowadzi wąską,

a przy ścieżce stoi gąska,
która bardzo się dziś złości
i gęganiem płoszy gości.
Napuszają się indyki,
że zbyt głośna ryczą byki.
Krowy pasą się na łące,
obok skaczą dwa zające.
Gdzie już od samego rana
słysząc głośny bek barana.
Świnki się taplają w błocie,
koza trawę je przy płocie.
W polu słysząc śpiew skowronka,
dużo kropek ma biedronka.
Wokół łąka, pola, las,
tam spokojnie mija czas.
Nieopodal płynie rzeka,
szum jej słysząc już z daleka.
Więc słuchajcie moi mili,
nie zwlekajcie ani chwili.
Zapraszam Was na wycieczkę,
gdzie wiejskie zwierzęta
poznacie troszeczkę.

b. Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach – wskazywanie właściwego obrazka przedstawiającego zwierzęta z wiersza.

Kogut

Panem jest podwórka.
Powie Wam to każda kurka.
I przez całe swoje życie
wstaje zawsze już o świcie,
by zwierzęta i ludzi swoim pianiem obudzić.
Na głowie ma grzebień czerwony,
zawsze broni kury – żony. Wtedy pieje kukurykuuuu! Zmiataj rozbójniku!

Kura

W nocy śpią na grzędzie,
w dzień zaś skubią trawkę wszędzie
i ostrymi pazurkami grzebią w ziemi za ziarnami.
Kiedy jajko zniesie (...), głośno gdacze złotopiórka.
A gdy wysiada jajka, mówię szczerze,
to nie bajka, trzymaj od niej się z daleka.
Może wtedy podziobać człowieka.

Baran

Dzisiaj od samego rana słysząc wokół bek (...),
co na głowie dla przestrogi nosi zakręcone rogi.
Nie pytając się nikogo wstał o świcie lewą nogą,
czmychnął ze swojej obórki i z impetem goni kurki.

Świnia

Lubi błoto w błocie kąpie się z ochotą
i gdy biegnie na śniadanie zabrudzone ma „ubranie”.
Choć nie wzbudza to zachwyty, ona nie traci apetytu.

Koza

Kto hoduje tych zwierząt parkę,
może schować już kosiarkę,
bo te (...), to wszyscy wiedzą całą trawę z podwórka zjedzą.
Nie pogardzą i listkami oraz z drzewa gałązkami.

Gęś

Tam, gdzie ścieżka biegnie wąska,
stała sobie pewna gąska,
która znana jest wśród gości z braku swojej gościnności.
Czasem bywa agresywna, choć to rzecz jest trochę dziwna,
czemu psa, co podwórka pilnuje, ciągle dziobem podszczypuje?
Głośno syczy, skrzydłami bije, do przodu wyciąga swą długą szyję.
To wiadomo od stuleci, przez to boją się jej dzieci.

c. „Jakie to zwierzę?” – zabawa dydaktyczna. R. przygotowuje obrazki przedstawiające: kurę, krowę, konia, świnkę, owcę, kaczkę. Każdy obrazek przecina na cztery części, na odwrocie pisze cyfrę 1–6 (na każdym obrazku inną). Zadaniem dziecka jest posegregowanie puzzli zgodnie z cyframi, odwrócenie i ułożenie obrazka.

d. „Liczymy kocięta” – zabawa dydaktyczna. R. ma przygotowane sylwety małych i dużych kotów (po 8). Przygotowane ma również kartoniki, mazaki oraz karteczki z cyframi 1–8. Rozkłada sylwety 7 małych kociąt i jednego dużego kota. Prosi dzieci, aby przeliczyły małe koty i na kartoniku narysowały tyle kółek, ile jest kociąt. Następnie prosi, aby przeliczyły duże koty i również narysowały tyle kółek, ile jest dużych kotów. Prosi również, aby podpisały rysunki właściwymi cyframi. Na koniec zadajemy pytanie: Ile kotów? Dzieci przeliczają. Następnie ustawia wszystkie koty w szeregu. Dzieci razem wskazują kolejno na koty, używają liczebników porządkowych. R. razem z dzieckiem manipuluje sylwetami kotów, ustawia je w różny sposób, ale zawsze tak, aby suma kotów była równa 8.

e. Praca w 6-latki KP 3.23 – zapoznanie z liczbą 8 w trzech aspektach: kardynalnym, miarowym i porządkowym.

4-5 latki KP 3.24

3. OD JAJKA DO KURY

a. Słuchanie opowiadania

Co było pierwsze? Grzegorz Kasdepke

Na Kurzym Uniwersytecie od rana panowało niesamowite zamieszanie. Zwłaszcza dwuletnie nioski robiły masę hałasu. Gdakały, przepychając się i dziobiąc. Jedna usiadła nawet na żyrandolu – a wszystko po to, by lepiej słyszeć profesora Koko, który lada moment miał rozpocząć wykład na temat: „Co było pierwsze – jajko czy kura?”. – Oczywiście, że jajko! – krzyczały siedzące w drugim końcu sali jajka. Bardzo przeżywały swój pierwszy dzień na uniwersytecie. – Ko – koleżanki, słyszałyście?! – wrzasnęła jakaś oburzona kwoka. – Ledwo śmy zniosły tych smarkaczy, a już nam pyskują! Ale zanim inne nioski zdążyły

wyrazić swe oburzenie, profesor Koko chrząknął – i tak właśnie zaczął się wykład. – Jajko czy kura?... – mówił monotonnym głosem, drapiąc się w zamyśleniu po dziobie. – Oto jest pytanie...się kury! – Ale to kury znoszą jajka! – zagdakała jedna z kur, a wszystkie inne narobiły takiego hałasu, że aż ta, która siedziała na żyrandolu, spadła profesorowi na głowę. – Czy mogłaby pani ze mnie zejść? – zapytał uprzejmie profesor Koko. Okazało się jednak, że kura nie może, bo właśnie zniosła jajko – i teraz chciałyby je szybko wysiedzieć. – No i co, no i co?! – triumfowały kury. – Samo to jajo się chyba nie zniosło?! Jajka popatrywały na siebie z wyraźnym zakłopotaniem – i już, już miały przyznać kurom rację, gdy naraz spod noski siedzącej na głowie profesora wygramoliło się pisklą. – Czy mogłaby pani bawić się z dzieckiem gdzie indziej? – zapytał uprzejmie profesor Koko. Nikt go jednak nie słyszał; jajka śmiały się i klaskały, a kury gdakały wniebogłosy. I tak skończył się wykład na temat: „Co było pierwsze – jajko czy kura?”. – Na następnych zajęciach pomówimy o czymś mniej skomplikowanym – obiecał profesor Koko, choć nikt go nie słuchał. – Na przykład – jak zbudować kosmiczną rakietę...

b. „Co było pierwsze: jajko czy kura?” – zabawa słownikowa. Dziecko próbuje odpowiedzieć na pytanie i uzasadnić tę odpowiedź. Wszystkie odpowiedzi są dobre. Na końcu R. mówi dziecku, że tak na prawdę nie ma odpowiedzi na to pytanie.

c. „Jajko” – zabawa badawcza. R. prezentuje dziecku różne rodzaje jajek: kurze, kacze, strusie, przepiórcze (może posługiwać się ilustracjami w książce). Dziecko porównuje je, zwracając szczególną uwagę na wielkość. Następnie R. rozbija jedno jajko i wylewa jego zawartość na talerzyk. Dziecko nazywa części: skorupka, białko, żółtko.

d. „Wyszukiwanie głoski j” – zabawa dydaktyczna. Zadaniem dziecka jest wyszukanie wokół przedmiotów, które zaczynają się taką samą głoską jak wyraz jajko. Monografia litery j na podstawie wyrazów: jajo, Janek. – Wyszukiwanie na ilustracji elementów, których nazwy zawierają daną głoskę. – Wypowiadanie całego wyrazu, wybrzmiewanie sylab, głosek. – Wypowiadanie kolejnych sylab połączone z klaskaniem – liczenie sylab. – Wypowiadanie kolejnych głosek

e. Praca 6- latki z KP 3.24 – prezentacja liter j, J na podstawie wyrazów podstawowych: jajko i Janek. Wyszukiwanie liter j w tekście, analiza i synteza słuchowa wyrazów; próby odczytywania sylab z poznanych wcześniej liter i całych prostych wyrazów; rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

4-5 latki KP 3.26

4. OD KROWY- NABIAŁ

a. „Tylko nic nie mówcie krowie” – wysłuchanie wiersza H. Szayerowej.

„Tylko nic nie mówcie krowie” Halina Szayerowa

Nabiał – produkt smaczny, zdrowy.

Dostajemy go od krowy.

Tylko nic nie mówcie krowie!

Jak się krowa o tym dowie,

to się jej przewróci w głowie

i gotowa narozrabiać...

I przestanie nabiał dawać,

czyli masło, mleko, sery i śmietanę – na desery!

No i jajka. Co ja baję!

Przecież jajka kura daje.

Tylko nic nie mówcie kurze!
Niech je znosi jak najdłużej!
Bo jak o tym się rozgłosi...
to przestanie jajka znosić!

b. Rozmowa na temat wiersza: Co to jest nabiał?; Jakie produkty były wymienione w wierszu?; Od jakich zwierząt pochodzi mleko?; Czy wszyscy ludzie mogą pić mleko? (nie); Czy jajka też są wytwarzane z mleka?; Dlaczego jajka też są nabiałem?. Dziecko wymienia produkty, które zaliczamy do nabiału, i określa cechę wspólną tych produktów – dużą zawartość białka i wapnia. R. przedstawia dziecku właściwości zdrowotne produktów mlecznych. Omawia sposób ich przechowywania.

c. „Spróbuj i rozpoznaj, co jesz!” – zabawa dydaktyczna. (pamiętamy o alergiach)

R. przygotowuje małe porcje różnych dostępnych produktów mlecznych, np. twarogu, jogurtu, żółtego sera, kefiru, śmietany (określanie smaku, koloru, konsystencji)

d. Wykonanie „Wiosenny twarożek” przygotowanie małych kanapeczek na drugie śniadanie (twaróg, rzodkiewka, szczypiorek, weka, masło- pamiętajmy o zasadach higieny w czasie przygotowywania posiłku!!!)

e. Praca 6-latki z KP 3. 27 – ćwiczenie spostrzegawczości. Wyszukiwanie siedmiu różnic na obrazkach; kolorowanie jabłek według podanego rytmu. Zadanie dodatkowe – rozwiązywanie rebusu, analiza i synteza głoskowa.

4-5 latki KP 3.27

Prosimy Rodziców- przesyłajcie zdjęcia wykonywanych prac plastycznych w domu z dzieckiem na nasz przedszkolny Facebook, kontynuujcie teczki z pracami- będziemy je wspólnie oglądać po powrocie- Dziękujemy

Kochane Nasze Przedszkolaki –Gorąco Was Pozdrawiamy –Wasze Panie